

USNESENÍ SOUDNÍHO DVORA (pátého senátu)

18. března 2010 *

Ve věci C-282/09 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora, podaný dne 17. července 2009,

Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE), se sídlem ve Štrasburku (Francie), zastoupená P. Greffem a L. Paudratem, avocats,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

příčemž dalším účastníkem řízení je:

Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), zastoupený A. Folliard-Monguiralem, jako zmocněncem,

žalovaný v prvním stupni,

* Jednací jazyk: francouzština.

SODNÍ DVŮR (pátý senát),

ve složení E. Levits, předseda senátu, M. Ilešič (zpravodaj) a M. Berger, soudci,

generální advokát: P. Cruz Villalón,
vedoucí soudní kanceláře: R. Grass,

po vyslechnutí generálního advokáta,

vydává toto

Usnesení

- 1 Svým kasačním opravným prostředkem se Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (dále jen „CFCMCEE“) domáhá zrušení rozsudku Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 20. května 2009, CFCMCEE v. OHIM (P@YWEB CARD a PAYWEB CARD) (T-405/07 a T-406/07, Sb. rozh. s. II-1441, dále jen „napadený rozsudek“), kterým Soud částečně zamítl její žalobu směřující ke zrušení rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 10. července 2007 (věc R 119/2007–1) a ze dne 12. září 2007 (věc R 120/2007–1) (dále jen „sporná rozhodnutí“), kterými byly zamítnuty přihlášky označení „P@YWEB CARD“ a „PAYWEB CARD“ jakožto ochranných známek Společenství (dále jen „dotčená označení“).

Právní rámec

- 2 Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146) bylo zrušeno nařízením Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (kodifikované znění) (Úř. věst. L 78, s. 1), které vstoupilo v platnost dnem 13. dubna 2009. Spor, který byl předložen Soudu, se však s ohledem na dobu rozhodnou z hlediska skutkového stavu řídí i nadále nařízením č. 40/94.
- 3 Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení č. 40/94 stanoví:

„Do rejstříku se nezapíšíou:

[...]

- b) ochranné známky, které postrádají rozlišovací způsobilost;
- c) ochranné známky, které jsou tvořeny výlučně označeními nebo údaji, které mohou sloužit v oblasti obchodu k označení druhu, jakosti, množství, účelu, hodnoty, zeměpisného původu nebo doby výroby výrobků nebo poskytnutí služby nebo jiných jejich vlastností.“

- 4 Článek 73 téhož nařízení, který se týká odůvodnění rozhodnutí, stanoví:

„Rozhodnutí [OHIM] musí být odůvodněna. Mohou být založena pouze na důvodech, ke kterým měli účastníci možnost se vyjádřit.“

Skutečnosti předcházející sporu

- 5 Dne 1. června 2004 podala CFCMCEE u OHIM přihlášku dotčených označení jakožto ochranných známek Společenství.
- 6 Výrobky a služby, pro které byl tento zápis požadován, spadají do tříd 9, 36 a 38 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků (dále jen „Niceská dohoda“), a pro každou z těchto tříd odpovídají popisu obsaženému v bodě 2 napadeného rozsudku.
- 7 Rozhodnutími ze dne 18. a 19. ledna 2005 průzkumový referent OHIM zápis dotčených označení zamítl na základě čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení č. 40/94.
- 8 Dne 18. března 2005 CFCMCEE předložila vyjádření v odpověď na výhrady OHIM.

- 9 Dne 5. a 7. prosince 2006 průzkumový referent OHIM zamítavá rozhodnutí pro výrobky a služby uvedené v přihláškách k zápisu ponechal v platnosti.
- 10 Dne 16. ledna 2007 CFCMCEE proti každému z těchto rozhodnutí podala odvolání.
- 11 První odvolací senát OHIM spornými rozhodnutími tato odvolání zamítl, když vycházel pouze z čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94.
- 12 CFCMCEE proti těmto rozhodnutím podala žaloby k Soudu.

Napadený rozsudek

- 13 Pokud jde o význam dotčených označení s ohledem na čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94, Soud měl v bodě 46 napadeného rozsudku za to, že tato označení se skládají z výrazů, z nichž každý má pro průměrnou anglicky hovořící veřejnost nebo pro veřejnost mající základní znalost anglického jazyka význam. Soud v bodě 47 uvedeného rozsudku dodal, že „spojení ‚p@yweb‘ a ‚payweb‘, která mohou označovat placenou elektronickou či počítačovou infrastrukturu, jakož i placené služby poskytované v souvislosti s touto infrastrukturou, nemohou z pohledu průměrného spotřebitele vytvářet neobvyklý nebo arbitrární dojem přihlašovaných ochranných známek.“

- 14 Soud rozhodl, že odvolací senát OHIM se mohl platně domnívat, že by relevantní anglicky hovořící veřejnost bezprostředně vnímala dotčená označení, jak v jejich podrobnostech, tak jako celek, jako „karty, které umožňují buď placený přístup k takové informační nebo elektronické komunikační síti, jako je internet, nebo elektronickou platbu v rámci obchodních transakcí uskutečňovaných prostřednictvím takové sítě“ (bod 50 napadeného rozsudku).
- 15 V rámci posouzení rozlišovací způsobilosti dotčených označení Soud nejprve v bodě 53 napadeného rozsudku konstatoval, že „dotčené výrobky a služby spadající do tříd 9, 36 a 38 ve smyslu Niceské dohody jsou velmi různorodé a spadají do různých skupin a kategorií výrobků a služeb.“
- 16 Soud dále v bodech 54 a 55 napadeného rozsudku uvedl, že pokud je stejný důvod pro zamítnutí namítán vůči kategorii nebo skupině výrobků či služeb, je možné se omezit na souhrnné odůvodnění pro všechny dotčené výrobky nebo služby, nicméně však možnost OHIM provést takové souhrnné odůvodnění nesmí mařit cíl povinnosti uvést odůvodnění na základě článku 253 ES a čl. 73 první věty nařízení č. 40/94. Podle Soudu bylo proto třeba přezkoumat, zda tyto výrobky a služby „[mají] mezi sebou dostatečně přímou a konkrétní spojitost tak, aby tvořily kategorii nebo skupinu výrobků či služeb dostatečně stejnorodou k tomu, aby bylo OHIM takové souhrnné odůvodnění umožněno“. Soud měl konečně za to, že pouhá skutečnost, že dotčené výrobky nebo služby spadají do stejné třídy ve smyslu Niceské dohody, za tímto účelem nestačí, jelikož tyto třídy často obsahují velkou škálu výrobků nebo služeb, které mezi sebou nutně nemají takovou dostatečně přímou a konkrétní spojitost.
- 17 Pokud jde o výrobky spadající do třídy 9 ve smyslu uvedené dohody, Soud v bodě 59 napadeného rozsudku dospěl k závěru, že paměťové nebo inteligentní karty, magnetické karty, identifikační magnetické nebo inteligentní karty, magnetické nebo inteligentní platební karty, kreditní nebo debetní karty a přístroje k předplatnému pro

televizní přístroje představují „z důvodu svých podobných, či dokonce totožných vlastností a funkcí“ stejnorodou skupinu výrobků.

- 18 Soud v bodech 61 a 62 napadeného rozsudku zamítl žalobní důvod vycházející z porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94, pokud jde o všechny výrobky uvedené v předcházejícím bodě tohoto usnesení, avšak vyhověl mu v bodech 64 a 65 uvedeného rozsudku, pokud jde o nosiče magnetických dat.
- 19 Pokud jde o služby kreditních karet a služby debetních karet spadající do třídy 36 ve smyslu Niceské dohody, měl Soud za to, přičemž tak potvrdil sporná rozhodnutí, že jsou stejnorodé, jelikož se vztahují zejména k operacím prováděným na dálku za použití platební karty připojené k internetu nebo obecně k počítačové síti. Připustil tudíž, že tyto služby mohly být předmětem souhrnného odůvodnění, a rozhodl, že odvolací senát OHIM mohl mít oprávněně za to, že dotčená označení mají funkci obchodní prezentace uvedených služeb a dospěl k závěru, že tato označení ve vztahu k posledně uvedeným službám postrádají rozlišovací způsobilost (body 75 až 78 napadeného rozsudku).
- 20 Soud dále v bodě 80 napadeného rozsudku konstatoval, že ostatním dotčeným službám spadajícím do uvedené třídy 36 lze přiznat „určitou blízkost“, jelikož mají tentýž předmět, a sice provádění obchodních transakcí, včetně platby kartou, a to případně elektronicky, v odvětví pojišťovnictví, jakož i v odvětvích nemovitostí, bankovníctví, finančnictví a výpočetní techniky. Soud tedy připustil, že je pro účely souhrnného odůvodnění možné tyto služby považovat za služby, které spadají do stejnorodé skupiny služeb.
- 21 Soud měl dále v bodě 81 napadeného rozsudku za to, že dotčená označení nemají rozlišovací způsobilost ve vztahu k uvedeným službám, jelikož označují „možnost provádět prostřednictvím karty platby na dálku nebo elektronicky v rámci

obchodních transakcí, které se týkají odvětví nemovitostí, pojišťovnictví, bankovníctví, finančnictví a výpočetní techniky.“

- 22 Pokud jde o služby spadající do třídy 38 ve smyslu Niceské dohody, Soud měl v bodě 84 napadeného rozsudku za to, že telekomunikační služby, služby komunikace počítačovými terminály, zasílání zásilek, přenosu zásilek, informace v oblasti telekomunikací, elektronické pošty, přenosu zpráv, přenosu zpráv a obrazu pomocí počítače, satelitního přenosu, přenosu informací po internetu, intranetu a extranetu, interaktivní počítačové služby spojené s přenosem informací, služby přenosu informací z počítačové databáze, mezinárodní služby spojené s přenosem dat mezi síťovými počítačovými systémy a služby elektronického přenosu informací jsou stejnorodé, jelikož mají společnou funkci přenosu dat prostřednictvím internetu nebo jiných komunikačních sítí. Dále rozhodl, že dotčená označení popisují vlastnost těchto služeb, a sice možnost přístupu k internetu nebo jiným komunikačním sítím prostřednictvím karty a přenosu dat a jiných elektronických transakcí po těchto sítích, například pro účely nákupu na dálku prováděného prostřednictvím magnetické či čipové karty.
- 23 Soud konečně poté, co v bodě 12 napadeného rozsudku uvedl, že sporná rozhodnutí jsou založena výhradně na čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94, měl v bodě 93 tohoto rozsudku za to, že použití čl. 7 odst. 1 písm. c) uvedeného nařízení není předmětem sporu, který projednává.
- 24 Závěrem Soud sporná rozhodnutí částečně zrušil v rozsahu, v němž zamítla zápis dotčených označení jakožto ochranných známek Společenství pro následující výrobky a služby:
- fotografické, kinematografické, signalizační přístroje a nástroje, regulátory (kontrolní přístroje a nástroje), přístroje pro nahrávání, přenos a reprodukci zvuku nebo obrazu; nahrané disky a gramofonové desky, elektronické diáře,

automatické distribuční stroje, automatické rozvaděče, video pásy, automaty pro prodej vstupenek, automaty pro zasílání informací o stavu účtu, výpisů z účtu, fotoaparáty (kinematografické přístroje), videokamery, videokazety, CD disky, čtečky čárových kódů, kompaktní disky (audio video), kompaktní optické disky, přístroje k ověření pravosti bankovek, diskety, nosiče magnetických dat, nosiče optických dat, video obrazovky, přístroje ke zpracování dat, přístroje pro interkomunikaci, rozhraní (počítačové), přehrávače (počítačové), software (nahrané programy), monitory (počítačové programy), počítače, periferní zařízení počítačů, nahrané počítačové programy, nahrané programy operačního systému (pro počítače), telefonní stanice, přijímače (audio, video), telefonní přístroje, televizní přístroje, přístroje k zaznamenání času, vysílače (telekomunikace), centrální zpracovatelské jednotky (procesory), které spadají do třídy 9 ve smyslu Niceské dohody;

- (nové) informační agentury zejména v odvětví bankovníctví, rozhlasová komunikace, telefonní komunikace, zasílání zásilek, přenos zásilek, vysílání televizních programů, rozhlasové vysílání, televizní vysílání, pronájem telekomunikačních přístrojů, pronájem přístrojů pro přenos zpráv, pronájem telefonů, mobilní radiotelefonie, telefonní služby, které spadají do třídy 38 ve smyslu Niceské dohody.

25 Dále pak Soud žaloby zamítl, pokud jde o zápis dotčených označení jakožto ochranných známek Společenství pro následující výrobky a služby:

- paměťové nebo inteligentní karty, magnetické karty, identifikační magnetické nebo inteligentní karty, magnetické nebo inteligentní platební karty, kreditní nebo debetní karty, přístroje k předplatnému pro televizní přístroje, které spadají do třídy 9 ve smyslu Niceské dohody;

- služby kreditních karet a služby debetních karet, které spadají do třídy 36 ve smyslu Niceské dohody;

- obchodování s nemovitostmi, uzavírání smluv o úrazovém pojištění, jednatelství (faktoring), finanční služby, bankovníctví, bankovníctví měnové služby, banky úvěrové, kanceláře pro inkasování pohledávek, finanční analýzy, pojistky (uzavírání), koupě na splátky (leasing), oceňování a odhady nemovitostí, vydávání cenných papírů, spořitelny, důchodové fondy, kapitálové investice, kauce, záruky, ručení, směnářenské služby, ověřování šeků, vydávání cestovních šeků, finanční poradenství, zprostředkování pojištění, zprostředkování nemovitostí, burzovní makléřství, úvěrové ústavy, úvěrové banky, úschova cenností, úschovní služby, úschova v bezpečnostních schránkách, spořitelny, finanční odhady a oceňování (pojišťovnictví, bankovníctví, nemovitosti), správa majetku, finanční služby, finanční informace (pojišťovnictví, bankovníctví, nemovitosti), služby spojené s kapitálovým investováním, elektronický převod kapitálu, finanční řízení, finanční informace, vybírání nájemného, zdravotní pojištění, pojištění při námořní přepravě, hypotéky (poskytování půjček), bankovníctví měnové operace, bankovníctví, finanční sponzorování, půjčky (financování), bankovníctví finanční transakce, životní pojistky (životní pojištění), vedení majetkových účtů, elektronické služby spojené s poskytováním finančních informací, interaktivní počítačové služby spojené s poskytováním finančních informací, s výjimkou, pokud jde o veškeré služby označené v přihláškách k zápisu ochranné známky, služeb týkajících se zdravotní péče a zdravotnické technologie osob pověřených prováděním plateb, které spadají do třídy 36 ve smyslu Niceské dohody v rozsahu, v němž poskytování těchto služeb vyžaduje používání karty či se jej týká;

- telekomunikace, (nové) informační agentury zejména v odvětví bankovníctví, rozhlasová komunikace, telefonní komunikace, vysílání televizních programů, rozhlasové vysílání, televizní vysílání, pronájem telekomunikačních přístrojů, pronájem přístrojů pro přenos zpráv, pronájem telefonů, mobilní radiotelefonie, telefonní služby, přenos informací po internetu, intranetu a extranetu, interaktivní počítačové služby spojené s přenosem informací, přenos informací z počítačové databáze, mezinárodní služby spojené s přenosem dat mezi síťovými počítačovými

systémy, elektronický přenos informací, s výjimkou, pokud jde o veškeré služby označené v přihláškách k zápisu ochranné známky, služeb týkajících se zdravotní péče a zdravotnické technologie osob pověřených prováděním plateb, které spadají do třídy 38 ve smyslu Niceské dohody v rozsahu, v němž poskytování těchto služeb vyžaduje používání karty či se jej týká.

Návrhová žádání účastníků řízení

- 26 Svým kasačním opravným prostředkem CFCMCEE žádá Soudní dvůr, aby napadený rozsudek částečně zrušil, jakož i aby OHIM uložil náhradu nákladů řízení.
- 27 OHIM Soudní dvůr žádá, aby kasační opravný prostředek odmítl jako nepřipustný, nebo jej přinejmenším zamítl jako neopodstatněný a aby CFCMCEE uložil náhradu nákladů řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

- 28 Podle článku 119 jednacího řádu Soudního dvora, pokud je kasační opravný prostředek zcela nebo zčásti zjevně nepřipustný nebo zjevně neopodstatněný, může Soudní dvůr kdykoliv na základě zprávy soudce zpravodaje a po vyslechnutí generálního advokáta tento opravný prostředek usnesením s odůvodněním úplně nebo částečně odmítnout.

Argumentace účastníků řízení

29 V rámci prvního ze dvou důvodů kasačního opravného prostředku, které uplatnila na podporu svého kasačního opravného prostředku, CFCMCEE uvádí, že Soud porušil článek 73 nařízení č. 40/94 tím, že sporná rozhodnutí potvrdil v rozsahu, v němž se týkají zamítnutí zápisu dotčených označení pro následující výrobky a služby:

- identifikační magnetické nebo inteligentní karty, které spadají do třídy 9 ve smyslu Niceské dohody;

- obchodování s nemovitostmi, uzavírání smluv o úrazovém pojištění, kanceláře pro inkasování pohledávek, finanční analýzy, pojistky (uzavírání), oceňování a odhady nemovitostí, vydávání cenných papírů, spořitelny, důchodové fondy, směnárenské služby, ověřování šeků, vydávání cestovních šeků, finanční poradenství, zprostředkování pojištění, zprostředkování nemovitostí, burzovní makléřství, úschova cenností, úschovní služby, úschova v bezpečnostních schránkách, finanční odhady a oceňování (pojišťovnictví, bankovníctví, nemovitosti), finanční informace (pojišťovnictví, bankovníctví, nemovitosti), správa majetku, finanční informace, vybírání nájemného, zdravotní pojištění, pojištění při námořní přepravě, životní pojistky (životní pojištění), elektronické služby spojené s poskytováním finančních informací, interaktivní počítačové služby spojené s poskytováním finančních informací, které spadají do třídy 36 ve smyslu uvedené dohody;

- služby komunikace počítačovými terminály, zasílání zásilek, přenos zásilek, informace v oblasti telekomunikací, elektronická pošta, přenos zpráv, přenos zpráv a obrazu pomocí počítače, satelitní přenos, které spadají do třídy 38 ve smyslu téže dohody.

- 30 CFCMCEE v tomto ohledu upřesňuje, že se odvolací senát OHIM omezil na to, že analýzu rozlišovací způsobilosti dotčených označení provedl ve vztahu k dotčeným výrobkům a službám globálně, aniž své rozhodnutí odůvodnil ve vztahu ke každému z dotčených výrobků a služeb.
- 31 Jelikož přitom tyto výrobky a služby tvoří stejnorodou skupinu, sporná rozhodnutí, jakož i napadený rozsudek jsou stíženy zjevným nedostatečným odůvodněním předstávajícím porušení článku 73 nařízení č. 40/94.
- 32 Podle CFCMCEE jsou výrobky nebo služby stejnorodé pouze v případě, že sdílejí zároveň tutéž povahu a tutéž funkci. Jestliže tato dvě kumulativní kritéria splněna nejsou, jako je tomu v projednávaném případě, je souhrnné odůvodnění vyloučeno.
- 33 Svým druhým důvodem kasačního opravného prostředku týkajícím se porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94, pokud jde o paměťové nebo inteligentní karty, magnetické karty, identifikační magnetické nebo inteligentní karty, magnetické nebo inteligentní platební karty, kreditní nebo debetní karty a přístroje k předplatnému pro televizní přístroje, které spadají do třídy 9 ve smyslu Niceské dohody, CFCMCEE tvrdí, že Soud neexistenci rozlišovací způsobilosti dotčených označení dovodil z jejich popisného charakteru. Soud tak nesprávně vyložil bod 54 rozsudku Soudního dvora ze dne 8. května 2008, Eurohypo v. OHIM (C-304/06 P, Sb. rozh. s. I-3297), podle kterého je každý z důvodů pro zamítnutí zápisu vyjmenovaných v čl. 7 odst. 1 písm. b) až d) uvedeného nařízení nezávislý na ostatních a vyžaduje samostatný přezkum.
- 34 Podle OHIM, pokud je stejný důvod pro zamítnutí namítán vůči kategorii nebo skupině výrobků či služeb, může se příslušný orgán omezit na souhrnné odůvodnění pro všechny dotčené výrobky nebo služby. OHIM kromě toho zdůrazňuje, že CFCMCEE otázku stejnorodosti kategorií výrobků a služeb zaměňuje s otázkou významu

(a neexistence rozlišovací způsobilosti) ochranných známek, které jsou předmětem přihlášky k zápisu, jestliže jsou zkoumány ve vztahu ke každé z těchto kategorií. V rámci přezkumu důvodu kasačního opravného prostředku vycházejícího z porušení čl. 73 první věty nařízení č. 40/94 je přitom relevantní pouze první otázka. Druhá otázka je relevantní pouze v rámci přezkumu důvodu kasačního opravného prostředku vycházejícího z porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94.

- 35 Krom toho má OHIM za to, že teze uplatňovaná CFCMCEE, podle které jsou výrobky a služby stejnorodé, což představuje podmínku nezbytnou k souhrnnému odůvodnění zamítnutí zápisu, pouze v případě, že mají zároveň tutéž povahu a tutéž funkci, je zjevně neopodstatněná. CFCMCEE totiž neprokázala, že kritéria týkající se povahy a funkce musí být splněna kumulativně. V každém případě Soud zohlednil jak povahu, tak funkce dotčených výrobků.
- 36 Konečně OHIM uvádí, že ve zbývajících částech je kasační opravný prostředek CFCMCEE nepřipustný, jelikož posouzení skutkového stavu provedené Soudem není věcně nesprávné.

Závěry Soudního dvora

- 37 Jak již Soudní dvůr rozhodl, přezkum absolutních důvodů pro zamítnutí se musí týkat každého z výrobků nebo služeb, pro které je zápis ochranné známky požadován, a rozhodnutí, kterým příslušný orgán zamítá zápis ochranné známky, musí být v zásadě odůvodněno pro každý z uvedených výrobků nebo služeb (viz obdobně rozsudek ze dne 15. února 2007, BVBA Management, Training en Consultancy, C-239/05, Sb. rozh. s. I-1455, bod 34).

- 38 Soudní dvůr však s ohledem na posledně uvedený požadavek upřesnil, že pokud je stejný důvod pro zamítnutí namítán vůči určité kategorii nebo skupině výrobků či služeb, může se příslušný orgán omezit na souhrnné odůvodnění pro všechny dotčené výrobky nebo služby (výše uvedený rozsudek BVBA Management, Training en Consultancy, bod 37).
- 39 Tato možnost, kterou má příslušný orgán, se ostatně nesmí dotknout zejména základního požadavku, aby každé rozhodnutí, kterým se odmítá poskytnutí práva přiznaného právem Společenství, mohlo být podrobeno soudnímu přezkumu, jehož cílem je zajistit účinnou ochranu tohoto práva, a který se proto musí týkat legality důvodů (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek BVBA Management, Training en Consultancy, bod 36 a citovaná judikatura).
- 40 V projednávané věci z bodu 55 napadeného rozsudku vyplývá, že Soud z uvedené judikatury správně vyvodil, že se taková možnost vztahuje pouze na výrobky a služby, které mezi sebou mají dostatečně přímou a konkrétní spojitost tak, aby tvořily kategorii nebo skupinu výrobků či služeb dostatečně stejnorodou. Dále pak právem konstatoval, že pouhá skutečnost, že dotčené výrobky nebo služby spadají do stejné třídy ve smyslu Niceské dohody, pro závěr o takové stejnorodosti dostatečná není, jelikož tyto třídy často obsahují velkou škálu výrobků nebo služeb, které mezi sebou nutně nemají takovou dostatečně přímou a konkrétní spojitost.
- 41 Soud poté, co v bodě 56 napadeného rozsudku poukázal na to, že chybějící odůvodnění představuje porušení podstatných formálních náležitostí, v bodech 58 až 92 téhož rozsudku ověřoval, zda odvolací senát dostatečně přezkoumal a odůvodnil neexistenci rozlišovací způsobilosti dotčených označení ve vztahu k výrobkům a službám, pro které byl zápis uvedených označení jakožto ochranných známek Společenství zamítnut.
- 42 V tomto ohledu, pokud jde o výrobky spadající do třídy 9 ve smyslu Niceské dohody, pro které je požadováno zrušení napadeného rozsudku, měl Soud v bodě 59 tohoto rozsudku za to, že tyto výrobky z důvodu svých podobných, či dokonce totožných

vlastností a funkcí představují skupinu dostatečně stejnorodou k tomu, aby OHIM mohl provést souhrnné odůvodnění.

- 43 Stejně tak pokud jde o služby spadající do třídy 36 ve smyslu uvedené dohody, pro které je požadováno zrušení napadeného rozsudku, Soud v bodě 80 tohoto rozsudku rozhodl, že všechny tyto služby mají společnou vlastnost či tentýž předmět, a sice provádění obchodních transakcí, včetně platby kartou, a to případně elektronicky, takže je možné je kvalifikovat jako služby, které spadají do stejnorodé skupiny služeb pro účely souhrnného odůvodnění.
- 44 Konečně, pokud jde o služby spadající do třídy 38 ve smyslu uvedené dohody, pro které je požadováno zrušení napadeného rozsudku, Soud v bodě 84 tohoto rozsudku rozhodl, že patří do stejnorodé skupiny služeb přímo spojených s oblastí výpočetní techniky a internetu a že je jejich společnou vlastností možnost přístupu k internetu nebo jiným komunikačním sítím prostřednictvím karty a uskutečňování přenosu dat a jiných elektronických transakcí po těchto sítích, jako jsou nákupy a platby na dálku.
- 45 Vytýkaná skutečnost formulovaná CFCMCEE v rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku, podle kterého Soud porušil článek 73 nařízení č. 40/94 tím, že dostatečně neodůvodnil své konstatování týkající se existence dostatečné stejnorodosti, pokud jde o výrobky a služby, pro které je zrušení napadeného rozsudku požadováno, tedy musí být odmítnuta jako zjevně neopodstatněná.
- 46 Jako zjevně neopodstatněná musí být odmítnuta rovněž vytýkaná skutečnost formulovaná CFCMCEE v rámci téhož důvodu kasačního opravného prostředku, podle níž Soud uvedené konstatování založil na nesprávných kritériích. Z judikatury připomenuté v bodě 55 napadeného rozsudku totiž nikterak nevyplývá, že by kritéria relevantní pro posouzení stejnorodosti výrobků a služeb byla kumulativní a že by se omezovala na povahu, jakož i na funkci těchto výrobků a služeb. Jak vyplývá z důvodů

napadeného rozsudku připomenutých v bodech 41 až 43 tohoto usnesení, zohlednil Soud pro účely posouzení stejnorodosti dotčených výrobků a služeb tedy právem zejména jejich charakteristické rysy, jejich společné základní vlastnosti, jakož i jejich funkce.

47 V rozsahu, v němž CFCMCEE v rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku zpochybňuje konstatování provedená Soudem v rámci tohoto posouzení, je třeba připomenout, že v souladu s čl. 225 odst. 1 ES a čl. 58 prvním pododstavcem statutu Soudního dvora je opravný prostředek omezen na právní otázky. Pouze Soud je proto příslušný ke zjištění a posouzení relevantních skutkových okolností, jakož i k posouzení důkazů. Posouzení těchto skutkových okolností a důkazů tedy nepředstavuje – s výhradou případu, kdy by došlo k jejich zkreslení – právní otázku, která podléhá jako taková přezkumu Soudního dvora v rámci kasačního opravného prostředku (viz zejména rozsudek ze dne 18. července 2006, Rossi v. OHIM, C-214/05 P, Sb. rozh. s. I-7057, bod 26).

48 Vzhledem k tomu, že nebylo uváděno žádné zkreslení skutkových okolností ani důkazů předložených Soudu, pokud jde o uvedená konstatování, je třeba první žalobní důvod v rozsahu, v němž tato konstatování kritizuje, odmítnout jako zjevně nepřipustný.

49 Z toho vyplývá, že první žalobní důvod je třeba zamítnout jako zčásti zjevně neopodstatněný a zčásti zjevně nepřipustný.

50 Pokud jde o druhý důvod kasačního opravného prostředku, je třeba uvést, že z bodu 54 výše uvedeného rozsudku Eurohypo v. OHIM vyplývá, že ačkoli existuje určité překrývání mezi příslušnými oblastmi působnosti absolutních důvodů pro zamítnutí zápisu ochranné známky uvedených v čl. 7 odst. 1 písm. b) až d) nařízení č. 40/94, nemění to nic na tom, že podle ustálené judikatury každý z důvodů pro zamítnutí zápisu vyjmenovaných v uvedeném čl. 7 odst. 1 je nezávislý na ostatních a vyžaduje samostatný přezkum.

- 51 V projednávaném případě Soud nejprve v bodech 30 až 34 napadeného rozsudku provedl přezkum existence důvodu pro zamítnutí zápisu vyvozeného z čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94, když připomněl právní základ, jakož i zásady judikatury týkající se posouzení rozlišovací způsobilosti ochranné známky. Následně v bodech 35 až 51 téhož rozsudku analyzoval vnímání dotčených označení relevantní veřejností. Po provedení této analýzy Soud dospěl k závěru, že se odvolací senát v podstatě mohl plně domnívat, že uvedená označení posuzovaná jako celek nemají neobvyklý či arbitrární charakter a že by je relevantní anglicky hovořící veřejnost bezprostředně vnímala jak v jejich podrobnostech, tak jako celek, jako karty, které umožňují buď placený přístup k takové informační nebo elektronické komunikační síti, jako je internet, nebo elektronickou platbu v rámci obchodních transakcí uskutečňovaných prostřednictvím takové sítě. Konečně Soud v bodech 58 až 62 napadeného rozsudku přezkoumal rozlišovací způsobilost dotčených označení ve vztahu k výrobkům spadajícím do třídy 9 ve smyslu Niceské dohody, ohledně nichž je požadováno zrušení napadeného rozsudku.
- 52 Jak Soud uvedl v bodě 61 napadeného rozsudku, překrývání mezi absolutními důvody pro zamítnutí zejména znamená, že slovní ochranná známka, která je popisem vlastností výrobků nebo služeb, může z tohoto důvodu postrádat rozlišovací způsobilost ve vztahu k daným výrobkům nebo službám, aniž jsou dotčeny ostatní skutečnosti, které by mohly odůvodňovat tento nedostatek rozlišovací způsobilosti (viz obdobně výše uvedený rozsudek Eurohypo v. OHIM, body 54 a 69, jakož i citovaná judikatura).
- 53 Soud tudíž právem v bodě 60 napadeného rozsudku rozhodl, že dotčená označení mají s ohledem na dotčené výrobky spadající do třídy 9 ve smyslu Niceské dohody popisný charakter, takže postrádají rozlišovací způsobilost.
- 54 Druhý důvod kasačního opravného prostředku musí být tedy jako zjevně neopodstatněný zamítnut.
- 55 Vzhledem k předcházejícímu je třeba kasační opravný prostředek zamítnout v plném rozsahu.

K nákladům řízení

- ⁵⁶ Podle čl. 69 odst. 2 jednacího řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě článku 118 téhož jednacího řádu, se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že OHIM náhradu nákladů řízení od CFC-MCEE požadoval a CFCMCEE neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (pátý senát) rozhodl takto:

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.**
- 2) Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE) se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Podpisy.